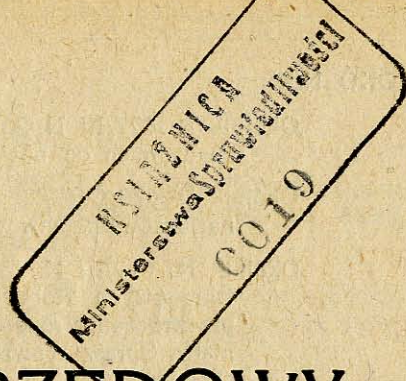

R. 1923.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA.

№ 8.

15 kwietnia 1923.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA:

	<i>Str.</i>
19. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1923 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: bialskim i konstantynowskim w okręgu sądu okręgowego w Białej.	187
20. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1923 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: biłgorajskim i tomaszowskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu	187
21. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1923 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie skierniewickim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie	187
22. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim.	188
23. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za doręczania wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego	188
24. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 kwietnia 1923 r. w przedmiocie perjodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości	189
25. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1923 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w mieście st. Warszawie oraz w powiecie warszawskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie	196

OKÓLNIKI:	<i>Str.</i>
Okólnik № 677/III. N./23 w przedmiocie ogłaszań czasopism przeznaczonych do obwieszczeń	196
Okólnik № 678/G. S./23 w sprawie wyrównania uposażenia funkcjonariuszów państwowych w kwietniu 1923 r.	197
Okólnik № 679/III. N./23 w przedmiocie zawiadamiania Dyrekcji Okręgowych Robót Publicznych o skazujących wyrokach za przekroczenia rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. № 65/22) o ruchu samochodów	197
Okólnik № 680/III. N./23 w przedmiocie zastępców procesowych i obrońców prywatnych	198
PISMA OKÓLNE:	
Pismo okólnie № 499/G. S./23 w sprawie zaliczania do więźniów cywilnych osób skazanych przez sądy wojskowe na kary połączone z wydaleniem z wojska	199
Pismo okólnie № 502/G. S./23 w sprawie nadesłania rocznych zamknięć rachunkowych za 1922 rok	199
Pismo okólnie № 503/G. S./23 w sprawie postępowania urzędów asygnujących w wypadkach wycofania niezrealizowanych asygnacji	199
Pismo okólnie № 504/G. S./23 w sprawie sporządzenia rocznych zamknięć i rachunkowych przychodów budżetowych	200
WYROK Sądu Najwyższego z dnia 13/2 1923, L: III. Kr. 68/23	201
ZAWIADOMIENIA:	
Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 kwietnia 1923 r na obszarze b. Kongresówki oraz Ziemi Wschodnich	202
RUCH SŁUŻBOWY	203
ADWOKATURA:	
a) W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie	206
b) W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.	206
c) W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.	207
d) W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie	207
e) W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach	207
f) W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze	208
KONKURS	208
SPROSTOWANIE Okólnika № 666/G. S./23	208

19.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1923 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: białskim i konstantynowskim w okręgu sądu okręgowego w Białej.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Białej co następuje:

§ 1. Wylacza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Janowie gminę Swory i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Białej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1923 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

20.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 marca 1923 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiatach: biłgorajskim i tomaszowskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Zamościu co następuje:

§ 1. Wylacza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Biłgoraju gminę Majdan Sopocki i włącza się ją do właściwości terytorjalnej sądu pokoju w Tomaszowie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1923 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

21.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 marca 1923 r. o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie skierniewickim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na mocy art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. Pr. P. P. № 14 poz. 170) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Warszawie co następuje:

§ 1. Wylacza się z właściwości terytorjalnej sądu pokoju I okręgu w Skierniewicach terytorjum stacji kolei żelaznej w Skierniewicach i włącza się je do właściwości terytorjalnej sądu pokoju II okręgu w Skierniewicach.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 czerwca 1923 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

22.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 marca 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim.

Na podstawie art. 978¹ i 979 U. P. K. w brzmieniu według ustawy z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 30, poz. 169) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze ros. (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 32, poz. 262) otrzymuje brzmienie następujące:

„Wysokość opłat za poszczególne czynności oblicza się w sposób następujący: podstawową kwotę, podaną w taksie, mnoży się przez liczbę, odpowiadającą $\frac{1}{2}$ dotychczasowego mnożnika drożyznianego t. j. 850, przy czem suma w ten sposób uzyskana zmieniać się będzie w tym stosunku, w jakim zmieniać się będą płace urzędników państwowych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, przyczem traci moc obowiązującą § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 kwietnia 1922 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. z 1922 r. № 32, poz. 262).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

23.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 31 marca 1923 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za doręczanie wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Na zasadzie art. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. zmieniającej przepisy tymczasowe o kosztach sądowych (Dz. Ust. № 106 poz. 770) oraz art. 20¹ tychże przepisów w brzmieniu powyższej ustawy zarządza w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Opłaty od wezwań, przewidziane w art. 20¹ przepisów tymczasowych o kosztach sądowych w brzmieniu ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. (Dz. Ust. № 106 poz. 770), pobiera wyłącznie sąd, w którym toczy się sprawa i zapisuje je na rzecz Skarbu Państwa w budżecie wymiaru sprawiedliwości.

§ 2. W razie potrzeby doręczenia wezwania w innym okręgu sądowym, sąd, w którym toczy się sprawa, przesyłając sprawę do innego sądu (art. 6 dekretu z dn. 16 lutego 1918 r. Dz. Pr. № 5 z 1918 r. poz. 9) winien

uprzednio pobrać opłaty od wezwań i zawiadomić sąd wezwany o ilości pobranych opłat. Gotówki tej nie odsyła się sądowi wezwanemu o doręczenie.

§ 3. Sąd wezwany, przekonawszy się o niedostateczności pobranych opłat, zażąda od sądu, w którym toczy się sprawa, aby pobrał od strony dodatkową sumę opłat należnych za doręczenie.

§ 4. Sąd, zarządzający doręczenie przesłane przez sąd zamiejscowy, nie pobiera z tego tytułu żadnych opłat.

§ 5. Na czas pobierania dodatku drożyznianego woźni przy sądach okręgowych i wyższych otrzymują za każde doręczenie wezwania lub zawiadomienia, dokonane na żądanie strony 50% z sum uzyskanych z opłat od wezwań. Niezależnie od tego woźni otrzymują odpowiednie wynagrodzenie w wypadku wskazanym w art. 3 dekretu z dnia 16 lutego 1918 r. (Dz. Pr. № 5 z 1918 r. poz. 9).

§ 6. Magistraty i wójci gmin otrzymują 25% z sum uzyskanych z opłat od wezwań i zawiadomień, doręczonych za pośrednictwem magistratów i urzędów gminnych, jako wynagrodzenie dla funkcjonariuszów, wykonujących doręczenie w sprawach cywilnych bez względu na to, czy wezwanie lub zawiadomienie pochodzi od sądu okręgowego, czy od sądu pokoju (art. 7 dekretu z dn. 16 lutego 1918 r. w przedmiocie doręczenia wezwań oraz zawiadomień Dz. Praw № 5 poz. 9).

§ 7. Wynagrodzenie procentowe, o którym mowa w § 5 i 6 sądy wypłacają na podstawie rachunków, przedstawionych przez woźnych względnie magistraty i wójtów gmin, odnośne zaś wydatki zapisują się na ciężar budżetu wymiaru sprawiedliwości.

§ 8. Rozporządzenie powyższe uzyskuje moc obowiązującą z dniem 15 kwietnia 1923 r. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 25 października 1921 r., wydane w porozumieniu Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za doręczenia wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego (Dz. Ust. № 90/1921 poz. 669).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

24.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 4 kwietnia 1923 r. w przedmiocie perjodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości.

W porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym polecam sądom rejestrowym i sądom konkursowym przedstawianie Głównemu Urzędowi Statystycznemu następujących wykazów z rejestrów handlowych i kart upadłości:

I. Wykaz sumaryczny dla przedsiębiorstw jednoosobowych, spółek firmowych i firmowo komandytowych według wzoru I.

W wykazie tym należy podawać w rubryce 2 jedynie ogólną sumę pierwszych wpisów (wciągnięcie firmy) do rejestru handlowego firm:

- 1) w b. dzielnicy rosyjskiej:
 - a) handlujących jednoosobowo,
 - b) spółek firmowych,
 - c) spółek firmowo-komandytowych.
- 2) w b. dzielnicach austriackiej i pruskiej:
 - a) pojedynczych,
 - b) spółek jawnych,
 - c) spółek komandytowych.

Uwzględniać należy tylko wpisy dokonane w okresie sprawozdawczym, trzymając się powyższej klasyfikacji przedsiębiorstw. W rubryce 3, należy podać ilość wpisów likwidacji otwartych w okresie sprawozdawczym bez względu na to, czy zostały one do końca tego okresu ukończone czy też nie, a w rubryce 4 ilość wpisów likwidacji ukończonych w okresie sprawozdawczym. Rubryka 5 obejmować powinna wszystkie wypadki wykreślenia firmy spowodowane tak przez likwidację i ukończenie postępowania upadłościowego, jak i przez śmierć właściciela lub spółników, zmiany charakteru prawnego firmy, zniszczenie przedsiębiorstwa i t. p. Rubryka 6 powinna zawierać liczbę wykreśleń równą sumie poszczególnych ukończonych upadłości przedsiębiorstw jednoosobowych, spółek firmowych i komandytowych wpisanych na karty indywidualne (wzór III).

II. Karty indywidualne pierwszych wpisów dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, spółek akcyjnych, akcyjno-komandytowych i spółdzielni według wzoru II A.

Karty te zestawia się w każdym wypadku pierwszego wpisu (wciągnięcie firmy) i dla każdego przedsiębiorstwa z osobna. Kolejna ich numeracja obejmować powinna łącznie wszystkie karty (bez rozróżnienia rodzajów spółek) i biegnie przez cały rok. Takie karty indywidualne sporządza się:

- 1) w b. dzielnicy rosyjskiej dla:
 - a) spółek z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - b) spółek akcyjnych i akcyjno komandytowych,
 - c) stowarzyszeń i związków uznanych za handlowe,
 - d) spółdzielni,
- 2) W b. dzielnicy austriackiej dla:
 - a) spółek z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - b) spółek akcyjnych i akcyjno komandytowych,
 - c) spółdzielni.
- 3) W b. dzielnicy pruskiej dla:
 - a) spółek (towarzystw) z ograniczoną poręką, (odpowiedzialnością),
 - b) spółek (towarzystw) akcyjnych i akcyjno komandytowych,
 - c) spółdzielni.

W p. 1. wpisać należy № bieżący danego działu rejestru. W p. 2 wpisuje się dzień, miesiąc i rok wciągnięcia firmy do rejestru. W p. 3 należy podać pełny tytuł (brzmienie firmy) przedsiębiorstwa, np.: Stowarzyszenie Spożywcze „Jedność” w Skierniewicach, Tow. Akc. Cukrowni i rafinerji „Gosławice” i t. p. W p. 4 podać należy przedmiot t. j. zakres i cel działalności przedsiębiorstwa z wyszczególnieniem cech najbardziej charakterystycznych np. handel artykułami spożywczymi, handel ziemiopłodami, przetwórnia owoców, skup bydła, wyrób maszyn rolniczych, produkcja mydła i t. p.; w żadnym razie nie należy podawać określeń zbyt okólnikowych np. fabryka, obróbka, sklep i t. p. W p. 5 należy zaznaczyć czy spółka (towarzystwo) jest akcyjną, akcyjno-komandytową czy z ograniczoną odpowiedzialnością, albo też czy stowarzyszenie jest spółdzielnią czy też związkiem spółdzielni. W jednym i drugim wypadku należy wyraźnie zaznaczyć, czy spółka (towarzystwo, stowarzyszenie) jest centralą czy oddziałem (filją). W p. 6 podać należy

siedzibę zakładu głównego i wzmianki o siedzibie oddziałów a przy wpisach, dotyczących oddziałów wzmiankę o siedzibie zakładu głównego. Jeżeli oddział znajduje się w Polsce a zakład główny zagranicą, należy również wymienić siedzibę zakładu głównego. W p. 7 należy podać kapitał zakładowy spółek (towarzystw) akcyjnych i akcyjno-komandytowych oraz wartość nominalną jednej akcji, dla spółdzielni zaś — wysokość udziału. P. 8 służy tylko dla spółdzielni; należy tu podać, czy odpowiedzialność jest ograniczoną czy nieograniczoną, dwukrotną, pięciokrotną i t. p. względnie „z nieograniczonym obowiązkiem dopłat”.

III. Karty indywidualne powiększenie kapitału akcyjnego według wzoru II B.

Zasady wpisów w p. 1 — 3 są te same, co przy wzorze II A. W punkcie 4 wpisuje się wysokość kapitału akcyjnego przed ostatnim jego powiększeniem, w p. 5 dzień, miesiąc i rok zezwolenia władz rządowych na dokonanie powiększenia kapitału oraz sumę zezwolonego powiększenia kapitału (p. 5 nie obowiązuje w b. dzielnicy pruskiej), w p. 6 dzień, miesiąc i rok wpisu do rejestru powiększenia kapitału, w p. 7 — sumę rzeczywiście dokonanego (wpłaconego) powiększenia kapitału, w p. 8 — sumę kapitału akcyjnego po powiększeniu.

IV. Karty indywidualne likwidacji i wykreśleń dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, akcyjnych, akcyjno-komandytowych i spółdzielni według wzoru II e.

W każdym wypadku likwidacji sporządza się taką kartę dwukrotnie, oddzielnie przy rozpoczęciu a oddzielnie przy ukończeniu likwidacji.

Zasady wpisów są te same, co przy wzorze II A. z tą tylko różnicą, że kartę należy sporządzić także w tych wypadkach, gdy przedmiotem likwidacji lub wykreśleń są w b. dzielnicy austriackiej stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze, a w b. dzielnicy pruskiej: spółki zarobkowe i gospodarcze oraz spółdzielnie powstałe na podstawie dawnej ustawy niemieckiej.

Wszystkie dane winny się odnosić do stanu w chwili przystąpienia do likwidacji lub jej ukończenia, albo też wykreślenia, przyczem w poz. 3 należy podać rok, miesiąc i dzień rozpoczęcia likwidacji a w poz. 4 dzień, miesiąc i rok ukończenia likwidacji lub ostatecznego wykreślenia danej firmy, zaś w p. 5 należy wyraźnie wymienić przyczynę wykreślenia np. skutkiem ukończonej upadłości, decyzji sądu, rozwiązania spółki z powodu śmierci, upływu terminu, zmiany charakteru prawnego i t. p. P. 11 służy tylko dla spółdzielni oraz stowarzyszeń (spółek) zarobkowych i gospodarczych.

V. Karty indywidualne upadłości dla przedsiębiorstw jednoosobowych spółek firmowych i komandytowych z ograniczoną odpowiedzialnością akcyjnych i akcyjno-komandytowych oraz spółdzielni według wzoru III.

Karty te winny obejmować:

- 1) w b. dzielnicy rosyjskiej:
 - a) firmy handlujących jednoosobowo,
 - b) spółki firmowe i firmowo-komandytowe,
 - c) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
 - d) spółki akcyjne i akcyjno-komandytowe,
 - e) stowarzyszenia i związki uznane za handlowe,
 - f) spółdzielnie.
- 2) w b. dzielnicy austriackiej:
 - a) firmy handlowe pojedyncze,
 - b) spółki jawne i komandytowe,
 - c) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,

- d) spółki akcyjne i akcyjno-komandytowe,
- e) stowarzyszenia zarobkowe i gospodarcze,
- f) spółdzielnie.

3) w b. dzielnicy pruskiej:

- a) firmy handlowe pojedyncze,
- b) spółki jawne i komandytowe,
- c) spółki (towarzystwa) z ograniczoną poręką (odpowiedzialnością),
- d) spółki (towarzystwa) akcyjne i akcyjno-komandytowe,
- e) spółki zarobkowe i gospodarcze,
- f) spółdzielnie.

Zasady wpisów w punktach 1 — 8 są te same co przy analogicznych punktach wzoru II. W p. 9 wpisać należy dzień, miesiąc i rok ogłoszenia (otwarcia) upadłości, rozpoczętej w danym okresie sprawozdawczym. Jeżeli upadłość w tymże przeciągu czasu ukończoną nie została, należy przekreślić pozostałe (10 — 17) punkty. Gdy zaś ogłoszono upadłość w jednym z poprzednich czasokresów sprawozdawczych, a ukończono ją w okresie sprawozdawczym, należy wypełnić wszystkie punkty karty indywidualnej w tej liczbie i p. 9. W p. 11 należy podać w jaki sposób ukończono postępowanie upadłościowe, a więc czy z powodu zastanowienia (umorzenia) upadłości, zaspokojenia wszystkich pretensji, braku dostatecznej masy i t. p. W p. 12 — 17 należy podać ogólne sumy w markach, przyczem przez pretensje uprzywilejowane należy rozumieć roszczenia mające prawnie uzasadnione pierwszeństwo (np. hipoteki) oraz koszty sądowe, odnoszące się do masy upadłości (np. koszt sporządzenia inwentarza, wynagrodzenie zarządcy i t. p.).

Powyższe wykazy i karty indywidualne, sądy rejestrowe i konkursowe powinny przysyłać Głównemu Urzędowi Statystycznemu w Warszawie bezpośrednio z pominięciem drogi służbowej bez dołączenia odezwy.

Pierwszy okres sprawozdawczy obejmuje czas od 1 stycznia 1922 do 31 grudnia 1922 r. Wykazy i karty za ten rok powinny sądy przesyłać w przeciągu 30 dni od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Począwszy od dnia 1 stycznia 1923 wykazy i karty mają obejmować okres półroczny i winny być przysyłane Głównemu Urzędowi Statystycznemu najdalej do 15 lipca i 15 stycznia każdego roku.

Druków według załączonych wzorów dostarczy sądom z urzędu Główny Urząd Statystyczny; do niego należy też się zwracać w razie wyczerpania tych druków.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia; równocześnie tracą moc wszelkie przepisy wydane poprzednio w przedmiocie perjodycznych wykazów z rejestrów handlowych i kart upadłości.

Minister Sprawiedliwości:

W. Makowski

I. (Wzór I).
Sąd Okręgowy (Powiatowy) Rok 19 półrocze
Wykaz sumaryczny dla przedsiębiorstw jednoosobowych, spółek firmowych i komandytowych.

PRZEDSIĘBIORSTWA	I L O Ś Ć				
	pierwszych wpisów	Likwidacji		Wykreślę firm ogółem	w tem po ukończeniu postępowania upadłości
		otwartych	ukończonych		
1	2	3	4	5	6
Jednoosobowe (pojedyncze)					
Spółki firmowe (jawne)					
Spółki komandytowe					
Ogółem					

Za zgodność:

II A. (Wzór II A).
Sąd Okręgowy (powiatowy) w Rok 19 półrocze

KARTA INDYWIDUALNA №

dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, spółek akcyjnych, akcyjno-komandytowych i spółdzielni.

A. Pierwsze wpisy.

1. № rejestru
2. Data wciągnięcia do rejestru
3. Firma
4. Przedmiot przedsiębiorstwa
5. Rodzaj spółki (stowarzyszenia)
6. Siedziba zakładu głównego i oddziałów
7. Kapitał zakładowy oraz wartość nominalna jednej akcji (wysokość udziału)
8. Rodzaj odpowiedzialności członków stowarzyszenia

Za zgodność:

II B.

(Wzór II B.)

Sąd Okręgowy (powiatowy) w Rok 19 półrocze

KARTA INDYWIDUALNA №

dla spółek akcyjnych.

B. Powiększenie kapitału akcyjnego.

1. № rejestru
2. Data wciągnięcia do rejestru
3. Firma
4. Kapitał akcyjny przed powiększeniem
- Data
5. Zezwolenie na powiększenie kapitału
- Suma
6. Data wpisu o powiększeniu kapitału
7. Kapitał akcyjny powiększono o marek rzeczywiście wpłaconych
8. Kapitał akcyjny wynosi obecnie

Za zgodność:

II C.

(Wzór II C.)

Sąd Okręgowy (powiatowy) w Rok 19 półrocze

KARTA INDYWIDUALNA №

dla spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, akcyjnych, akcyjno-komandytowych i spółdzielni.

C. Likwidacje i wykreślenia,

1. № rejestru
2. Data wciągnięcia do rejestru
3. Data przystąpienia do likwidacji
4. Data ukończenia likwidacji, wykreślenia z rejestru
5. Przyczyna wykreślenia (upadłość i t. d.)
6. Firma
7. Przedmiot przedsiębiorstwa
8. Rodzaj spółki (stowarzyszenia)
9. Siedziba zakładu głównego i oddziałów
10. Kapitał zakładowy oraz wartość nominalna jednej akcji (wysokość udziału)
11. Rodzaj odpowiedzialności członków stowarzyszenia

Za zgodność:

(Wzór III).

III.

Sąd Okręgowy w Rok 192 kwartał

KARTA INDYWIDUALNA UPADŁOŚCI №

dla przedsiębiorstw jednoosobowych, spółek firmowych i komandytowych, z ograniczoną odpowiedzialnością, akcyjnych i akcyjno-komandytowych oraz spółdzielni.

1. № rejestru
2. Data wciągnięcia do rejestru
3. Firma
4. Przedmiot przedsiębiorstwa
5. Rodzaj przedsiębiorstwa (jednoosobowe, spółka akcyjna, spółdzielnia i t. p.)
6. Siedziba zakładu głównego i oddziałów
7. Kapitał zakładowy oraz wartość nominalna jednej akcji (wysokość udziału)
8. Rodzaj odpowiedzialności członków stowarzyszenia
9. Data ogłoszenia upadłości
10. Data ukończenia upadłości
11. Sposób ukończenia upadłości (podniesienie upadłości, wyczerpanie masy i t. p.)

12. Wyniki ukończenia upadłości	Aktywa	w tem	Ogółem
13.			Wypłacono wierzycielom
14.	Pasywa	w tem	Koszta przeprowadzenia upadłości
15.			Ogółem
16.			Pretensje uprzywilejowane
17.			Pretensje nieuprzywilejowane

Za zgodność:

25.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Sprawiedliwości z dnia 6 kwietnia 1923 r. o rozmieszczeniu rewirów śledczych w mieście st. Warszawie oraz w powiecie warszawskim w okręgu sądu okręgowego w Warszawie.

Na mocy art. 23 dekretu z dnia 3 stycznia 1918 r. (Dz. Pr. № 1 z 1918 r.) zarządza się w okręgu sądu okręgowego w Warszawie co następuje:

§ 1. Włącza się z właściwości terytorjalnej: a) V rewiru śledczego m. st. Warszawy — 5 i 26 komisariaty policji państwowej, b) VII rewiru śledczego m. st. Warszawy — 17 komisariat policji państwowej, c) IX rewiru śledczego m. st. Warszawy — gmach wojskowych instytucji sądowych przy pl. Saskim i d) XI rewiru śledczego m. st. Warszawy — 8 komisariat policji państwowej.

§ 2. Włącza się do właściwości terytorjalnej: a) I rewiru śledczego m. st. Warszawy — 17 komisariat policji państwowej, b) III rewiru śledczego m. st. Warszawy — gmach wojskowych instytucji sądowych przy pl. Saskim, c) V rewiru śledczego m. st. Warszawy — 8 komisariat policji państwowej, d) VI rewiru śledczego m. st. Warszawy — 26 komisariat policji państwowej i e) VII rewiru śledczego m. st. Warszawy — 5 komisariat policji państwowej.

§ 3. Włącza się z właściwości terytorjalnej I rewiru śledczego powiatu warszawskiego gminy: Brudno i Karczew.

§ 4. Włącza się do właściwości terytorjalnej II rewiru śledczego powiatu warszawskiego gminę Karczew, zaś do właściwości terytorjalnej III rewiru śledczego powiatu warszawskiego gminę Brudno.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze uzyskuje moc obowiązującą z dniem 1 maja 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

OKÓLNIK № 677/III. N./23

w przedmiocie

ogłoszeń czasopism przeznaczonych do obwieszczeń.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych w Poznaniu, Toruniu i Katowicach.

Wbrew postanowieniom § 10 rozporządzenia z dnia 7 listopada 1899 r. o prowadzeniu rejestru handlowego i art. 4 rozporządzenia z dnia 8 listopada 1899 r. o prowadzeniu rejestru spółdzielni (Dziennik Urzędowy pruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości str. 313 — str. 344) sądy, prowadzące rejestry przesyłają wykaz czasopism, które przeznaczają do obwieszczeń, umieszczają w wykazie corocznie wszystkie wybrane przez się czasopisma, bez względu na to, że w wyborze czasopism w porównaniu z rokiem poprzednim nie nastąpiła żadna zmiana, co naturalnie powoduje znaczne koszta przy ogłaszaniu w Monitorze Polskim.

Wobec tego sekretarz sądowy sądu rejestrowego, przedkładając sekretarjatowi sądu apelacyjnego do ogłoszenia wykaz czasopism, winien w wykazie tym wymienić te czasopisma tylko wówczas, gdy w porównaniu z ubiegłym rokiem w wyborze nastąpiła zmiana, czy to wskutek zaprzestania w danym roku umieszczania obwieszczeń, czy też dokonania wyboru nowego czasopisma, pozatem winien ograniczyć się do umieszczenia uwagi, że żadna zmiana nie nastąpiła.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

OKÓLNIK № 678/G. S./23

w sprawie

wyrównania uposażenia funkcjonariuszów państwowych w kwietniu 1923 r.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Rada Ministrów uchwaliła w dniu 11 kwietnia r. b. co następuje:

I. W związku z wykazaniem przez Komisję dla badania wzrostu kosztów utrzymania wzrostem tychże kosztów w miesiącu marcu 1923 r. w stosunku do poprzedniego miesiąca przysnaje się wszystkim funkcjonariuszom państwowym wyrównanie w wysokości 33% uposażenia, wypłaconego w dniu 28 marca r. b. na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 7 marca.

Wypłata wyrównania powinna nastąpić bezzwłocznie.

II. W dniu 1 maja 1923 r. otrzymają funkcjonariusze państwowi uposażenie, wypłacone na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 7 marca r. b., zwiększone o 33% tegoż uposażenia.

Wydatek, uskuteczony w związku z niniejszym zarządzeniem, należy zarachować na poczet preliminarza budżetowego na rok 1923 na § 1 poz. 1b i poz. 2b, przyczem podatek dochodowy w b. zaborach rosyjskim i austriackim należy obliczyć w stosunku rocznym na podstawie skali, podanej w okólniku № 668/G. S./23; kwotę podatku należy zaokrąglić w górę, w ten sposób, ażeby po odjęciu go, kwoty przypadające do wypłaty kończyły się na dziesiątki marek.

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

OKÓLNIK № 679/III. N./23

w przedmiocie

zawiadamiania Dyrekcji Okręgowych Robót Publicznych o skazujących wyrokach za przekroczenia rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. № 65/22) o ruchu samochodów.

Do Panów Prezesów Sądów Apelacyjnych i Okręgowych w obrębie Sądów Apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Celem należytego nadzoru nad ruchem samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych na zasadzie art. 5 ustawy

o przepisach porządkowych na drogach publicznych z dnia 7/X 1921 r. (Dz. U. № 89 z 1921 r.) koniecznym jest posiadanie wykazów tych wszystkich kierowców samochodów i pojazdów mechanicznych, którzy zostali ukarani za przekroczenie rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6/VII-1922 r. o ruchu samochodów (Dz. U. № 65 z 1922 r.).

Dla uczynienia zadość tym potrzebom zarządzam aby sądy zawiadomały Dyrekcje Okręgowe Robót Publicznych odpowiedniego Województwa, w obrębie którego znajduje się siedziba sądu o imieniu, nazwisku i miejscu zamieszkania, rodzaju przekroczenia i wysokości kary każdego kierowcy, który został ukarany za przekroczenie wyżej powołanego rozporządzenia z dnia 6/VII-1922 r.

Warszawa, dnia 12 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

OKÓLNIK № 680/III. N./23

w przedmiocie

zastępców procesowych i obrońców prywatnych.

Do wszystkich sądów i prokuratur w górnośląskiej części okręgu sądu apelacyjnego w Katowicach.

Osoby, którym po myśli rozporządzenia z dnia 25 września 1899 r. (Dziennik rozporządzeń pruskiego Ministerstwa Sprawiedliwości str. 272) udzielono pozwolenia do występowania przed sądami powiatowymi w charakterze zastępców stron, a które po myśli § 3 tego rozporządzenia posługiwały się dotąd tytułem agencji procesowi (Processagenten), mają odtąd używać jedynie tytułu „zastępca procesowy”.

Osoby, które po myśli § 35 ustęp 3 ustawy przemysłowej występują zawodowo w charakterze pełnomocników lub doradców stron przed sądem (§ 157 ustęp 1 niem. ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych), a które posługiwały się dotąd tytułem adwokat ludowy (Volksadvokat i t. p.) mogą odtąd używać jedynie tytułu „obrońca prywatny”.

Wobec tego też oznaczenia biur (wywieszki) oraz pieczęcie i stemple jakimi mają prawo posługiwać się wymienione wyżej osoby winny obejmować wyłącznie tylko napis „Biuro zastępcy procesowego” względnie „Biuro obrońcy prywatnego” i to bez żadnych skrótów. Zechcą zatem Panowie Prezesi i naczelnicy sądów urzędujących w ich okręgach, zastępców procesowych i obrońców prywatnych wezwać do odpowiedniej zmiany oznaczeń biur i pieczęci. Niewykonanie tego zarządzenia przez zastępców procesowych może pociągnąć skutki przewidziane w § 5 wspomnianego rozporządzenia z dnia 25 września 1899 r., jeżeli zaś chodzi o obrońców prywatnych, należy się odnieść do właściwej władzy przemysłowej, która obrońcy prywatnemu zezwoliła na wykonanie tego zawodu.

Nazwiska dopuszczonych zastępców procesowych winny być ogłoszone na koszt zarządu wymiaru sprawiedliwości w dzienniku przeznaczonym do publicznych obwieszczeń w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Panów Prezesów proszę o nadesłanie wykazu zastępców procesowych z wymienieniem ich miejsca zamieszkania i okręgu sądowego, w którym mają prawo występowania przed sądem.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

PISMO OKÓLNE № 499/G. S./23

w sprawie

zaliczania do więźniów cywilnych osób skazanych przez sądy wojskowe na kary połączone z wydaleniem z wojska.

Do wszystkich władz asygnujących więziennictwa w całym Państwie.

Wobec tego, że zarządy niektórych więzień przedkładają Ministerstwu rachunki za utrzymanie osób skazanych przez sądy wojskowe na kary połączone z wydaleniem z wojska w celu zwrotu kosztów ich utrzymania od władz wojskowych, przypominam, że w myśl okólnika № 430/I. P. K./21 p. 2, ogłoszonego w Dz. Urz. № 18 1921 r. osoby te zaliczają się do więźniów cywilnych i kosztą utrzymania ich w więzieniu podczas wykonania kary ponoszą władze cywilne.

Warszawa, dnia 5 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

PISMO OKÓLNE № 502/G. S./23

w sprawie

nadesłania rocznych zamknięć rachunkowych za 1922 rok.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

W myśl postanowień § 79 przepisów rachunkowo-kasowych termin przedstawienia Ministerstwu Sprawiedliwości zamknięć rachunkowych za rok 1922 upłynął co do przychodów budżetowych oraz sum depozytowych dnia 1 marca 1923 r. zaś co do rozchodów budżetowych upływa z końcem kwietnia r. b. Ze względu, że powyższy termin 1 marca przez znaczną część sądów i więzień nie został dotrzymany, oraz ze względu na pierwszorzędne znaczenie terminowego wykonywania prac rachunkowych z punktu widzenia usiłowań, zmierzających do naprawy stosunków finansowych w Państwie, proszę o nadesłanie zamknięć co do przychodów budżetowych (wzór № 21, 22) i co do sum depozytowych (wzór № 24) najpóźniej do 20 kwietnia b. r. jak również o punktualne nadesłanie zamknięć, co do rozchodów (wzór № 23) do 30 kwietnia 1923 r.

W razie istotnej niemożności ścisłego dotrzymania powyższych terminów należy zwłokę szczegółowo usprawiedliwić i wskazać jaknajkrótszy nieprzekraczalny termin wykonania niniejszego polecenia.

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

PISMO OKÓLNE № 503/G. S./23

w sprawie

postępowania urzędów asygnujących w wypadkach wycofania niezrealizowanych asygnacji.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Pismem z dnia 5 kwietnia 1923 r. L. GUK. 1585/W. A. K. Ministerstwo Skarbu zawiadomiło, że celem umożliwienia kasom skarbowym czyn-

ności uzgadniania wyciągów z ksiąg kredytów, sporządzonych przez urzędy asygnujące według wzoru № 19 do § 78 Przepisów rachunkowo-kasowych zmienionego pismem okólnym № 410/GS/22 (Dz. U. № 23/1922), a w szczególności celem uzgodnienia stanu kredytu i sumy niezrealizowanych asygnacji, zachodzi potrzeba zmiany sposobu postępowania urzędów asygnujących w wypadkach wycofania niezrealizowanych asygnacji.

W takich wypadkach urzędy asygnujące mają zaniechać wypełniania w księdze kredytów (wzór № 11 do § 69 Przep. rach. Kas) przedziałki 5-ej („Powiększenie kredytu przez wycofanie niezrealizowanych asygnacji”), a natomiast mają w miesiącu, w którym kasa skarbową zwróciła wycofaną asygnację, zaznaczyć czerwonym atramentem w przedziałce 10-ej („komu, na jaki cel, i z której kasy wyasygnowano”) pod osobną pozycją datę i numer tej (zwróconej) asygnacji, kwotę, na jaką ona opiewa, i pozycję pierwotnego jej przypisania — wyprowadzić w przedziałce 12-ej (Ogólna suma wyasygnowania od początku okresu”) sumę, pomniejszoną o kwotę wycofaną asygnacji i równocześnie powiększyć o tę kwotę pozostałość kredytu w przedziałce 13-ej, wreszcie w przedziałce 14-ej przy pozycji pierwotnego przypisu asygnacji powołać się na pozycję jej odpisania.

○ tem zawiadamiam w celu ścisłego stosowania.

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

PISMO OKÓLNE № 504/G. S./23

w sprawie

sporządzenia rocznych zamknięć i rachunkowych przychodów budżetowych.

Do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej oraz wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całym Państwie.

Celem jednolitego sporządzenia zamknięć rachunkowych przychodów budżetowych wydaję na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 6 kwietnia 1923 r. L. GUK. 3066/C. K. S. następujące zarządzenie:

Zamknięcie rachunkowe przychodów budżetowych (wzór № 21 do § 79 Przep. Rach. Kas) obejmować winno wyniki ogólne z księgi przychodów budżetowych (wzór № 12 do § 69 tychże przepisów) osiągnięte z końcem roku budżetowego, za który sporządzone jest zamknięcie, po uwzględnieniu nadpłat oraz odpisów w należnościach i uiszczeniach.

Wobec tego wprowadzić należy do zamknięcia cyfry, które w księdze przychodów budżetowych oznaczone są jako „ogólna suma”.

Co się tyczy zaległości z końcem okresu budżetowego, która jest wykazana w przedziałce 9-ej zamknięcia rachunkowego (wzór № 21), to suma jej winna być zgodna z sumą oznaczoną w wykazie (wzór № 22) jako „razem zaległości z końcem roku bieżącego”.

Oznaczona w wykazie (wzór № 22) suma jako „pozostała reszta zaległości początkowej z końcem roku bieżącego” łącznie z sumą wykazaną w przedziałce „zmniejszenie zaległości początkowej wskutek uiszczenia w roku bieżącym” winna być zgodna z sumą zaległości, wykazaną w przedziałce 3-ej zamknięcia rachunkowego (wzór № 21).

Warszawa, dnia 13 kwietnia 1923 r.

Za Ministra:
Podsekretarz Stanu
Rudnicki

W Y R O K

Sądu Najwyższego z dnia 13/2 1923, L: III. Kr. 68/23.

Uchwałą sądu okręgowego w Krakowie, z 22 sierpnia 1922 Vr. XXIV 7152/21/27, którą sąd ten odmówił wykonania zarządzenia Ministra Sprawiedliwości z 7 sierpnia 1922, aby przerwać wykonanie kary, na Ferdynandzie P. i Zygmuncie B., orzeczonej wyrokiem tegoż sądu z 13 stycznia r. 1922.

Vr. XXIV 7152/21/8, aż do załatwienia próśby o ułaskawienie, obrażono ustawę.

U z a s a d n i e n i e :

Teorja prawa ustaliła — omal jednomyślnie — zapatrywanie, że akt łaski nie jest aktem jurysdykcji, lecz aktem administracyjnym. Konsekwencją tego stanowiska jest to, że postępowanie w sprawie ułaskawienia nie musi być unormowane w procedurze karnej. (Patrz MAKARESZ: Prawo karne ogólne str. 207, MAKOWSKI: Prawo karne cz. ogólna 417 i nast.)

Ułaskawienie, jako dyskrecjonalny akt władzy wykonawczej, nie podlega normom prawnym, które regulują wykonywanie zwyczajnego państwowego prawa karania. Władza wykonawcza, stosując przewidziane ustawowe prawo łaski, łamie nie tylko normy materialnego prawa karnego, ale nadto w postępowaniu swoim nie jest krępowana przepisami procedury karnej. Ustawa postępowania karnego stawia bowiem normy dla zwyczajnego postępowania sądowego polegającego na stosowaniu postanowień prawa materialnego, nie ma zaś zastosowania do aktów władzy państwowej, wnoszących się ponad to zwyczajne postępowanie i naruszających jego powszechnie obowiązujące podstawy prawne.

Postanowienie § 411 austr. p. k. przewiduje „osobne polecenia wyższe” jest właśnie ujęciem aktu łaski, jako aktu administracyjnego: zdanie pierwsze ustępu 2 „prośby o ułaskawienie nie mają skutku zawieszającego” jest normą tylko dla sądu, nie zaś dla administracji. Postanowienie o możliwości wydania „osobnych poleceń wyższych” jest właśnie stworzeniem dla czynnika administracyjnego swobodnej drogi postępowania, nie związanej przepisami procedury karnej, na wypadek, gdyby ów czynnik chciał z przysługującego mu prawa łaski skorzystać względnie brać udział w dojściu tego aktu do skutku.

Sąd okręgowy w Krakowie naruszył zatem wspomnianą wyżej uchwałą, którą odmówił żądaniu Ministra Sprawiedliwości o zarządzeniu przerwy wykonania kary, ustawę. Zapoznając bowiem zasadniczą różnicę, jaka zachodzi między aktami jurysdykcji karnej a aktami władzy administracyjnej, uniemożliwił Ministrowi Sprawiedliwości korzystanie z przysługującego mu na mocy § 411 p. k. prawa wszczęcia kroków zmierzających do tego, by przyszedł akt łaski nie stał się iluzoryczny.

Należało zatem uwzględnić po myśli § 292 p. k. wniesione przez Prokuratora przy Sądzie Najwyższym w myśl § 33 p. k. zażalenie nieważności w obronie ustawy i orzec jak wyżej.

Dworski m. p.

Z A W I A D O M I E N I A :

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 kwietnia 1923 r.
na obszarze b. Kongresówki oraz Ziemi Wschodnich.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów Sędz.:						Notarjuszów	
		Prezesów	Wiceprezesów	Sąd. Naj. wzgl. Ap. Ok.	Śledczych	Pokoju	Prokuratorów		Podprokuratorów
1	Sąd Najwyższy	1	—	1	—	—	1	2	—
2	" Apel. w Warszawie . . .	—	1	2	—	—	—	—	—
3	" " „ Lublinie	—	—	—	—	—	—	1	—
4	" " „ Wilnie	—	—	—	—	—	—	—	—
5	" Okręg. w Białej	—	1	1	—	2	—	—	—
6	" " „ Białymstoku	—	1	2	—	—	—	2	—
7	" " „ Kaliszu	—	—	2	—	—	—	1	—
8	" " „ Łomży	—	1	—	—	—	—	—	—
9	" " „ Łodzi	—	1	4	—	2	—	1	—
10	" " „ Mławie	—	1	2	—	—	—	1	—
11	" " „ Płocku	1	1	—	1	1	—	—	1 (Płońsk)
12	" " „ Siedlcach	—	—	—	—	2	—	—	—
13	" " „ Suwałkach	—	—	—	—	1	—	—	—
14	" " „ Sosnowcu	—	1	3	1	2	—	2	—
15	" " we Włocławku	—	—	1	—	—	—	—	1 (Radziejów)
16	" " w Warszawie	—	—	4	—	4	1	—	1 (Warszawa)
17	" " „ Kielcach	—	—	1	3	1	—	—	—
18	" " „ Lublinie	—	—	—	1	3	—	2	—
19	" " „ Piotrkowie	—	—	1	—	5	—	—	—
20	" " „ Radomiu	—	—	2	—	2	—	2	—
21	" " „ Zamościu	—	—	2	2	3	—	—	—
22	" " „ Wilnie	—	—	1	2	1	—	3	1 (Brasław)
23	" " „ Grodnie	—	—	—	3	—	—	—	—
24	" " „ Łucku	—	—	1	11	5	—	1	1 (Zdołbunów)
25	" " „ Pińsku	—	—	—	1	2	1	1	—
26	" " „ Nowogródka	—	—	—	3	2	—	—	—

R U C H S Ł U Ż B O W Y .

Mianowani: A) W Zarządzie Centralnym: Kazimierz Rudnicki, prokurator sądu okręgowego w Warszawie — podsekretarzem stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości w III st. sł., dnia 24 marca 1923 r.; Antoni Neyman, naczelnik wydziału Ministerstwa Sprawiedliwości w V st. sł. — naczelnikiem wydziału w IV st. sł., dnia 16 marca 1923 r.; Henryk de Castro Lacerdo, sekretarz w Ministerstwie Sprawiedliwości — pomocnikiem referenta w VII st. sł., dnia 21 marca 1923 r.; Stanisław Rabczewski, st. kancelista w Ministerstwie Sprawiedliwości — sekretarzem w IX st. sł., dnia 23 marca 1923 r.; Bronisława Mulicka, st. kancelistka w biurze Głównem Komisji Kodyfikacyjnej — sekretarką w tymże biurze w IX st. sł., od dnia 1 kwietnia 1923 r.; Wanda Wodzinowska — st. kancelistką w biurze Głównem Komisji Kodyfikacyjnej w X st. sł., od dnia 1 kwietnia 1923 r.; Józefa Kowalska, kancelistka w Ministerstwie Sprawiedliwości — st. kancelistką w X st. sł., dnia 29 marca 1923 r.

Zwolniona: Janina Grunertówna, sekretarka w biurze Głównem Komisji Kodyfikacyjnej, od dnia 31 marca 1923 r. na skutek podania.

Mianowani: B) W Sądownictwie: Stanisław Wyrobek, dyrektor Departamentu w Ministerstwie Sprawiedliwości — sędzią Sądu Najwyższego, dnia 22 marca 1923 r.; Tadeusz Kucharski, Tadeusz Wisznicki i Stefan Żyżniewski, sędziowie sądu okręgowego w Warszawie — sędziami sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 15 marca 1923 r.; Juljusz Kozłowski, sędzia sądu okręgowego w Wilnie — wiceprezesem tegoż sądu okręgowego, dnia 22 marca 1923 r.; Stanisław Zieliński, podprokurator przy sądzie okręgowym w Pińsku — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 15 marca 1923 r.; Marjan Gustaw Cywiński — sędzią sądu okręgowego w Nowogródka, dnia 15 marca 1923 r.; Zygmunt Wyżnikiewicz, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łodzi — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 22 marca 1923 r.; Ksawery Szalewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego we Włocławku — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 22 marca 1923 r.; Józef Lachowicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Lublinie — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 22 marca 1923 r.; Władysław Fiszer, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Piotrkowie, dnia 22 marca 1923 r.; Władysław Szczeniowski, sędzia pokoju I okr. w Miechowie, w okręgu sądu okręgowego w Sosnowcu — sędzią sądu okręgowego w Kielcach, dnia 22 marca 1923 r.; Adam Dzierżyński, sędzia pokoju w okręgu sądu okręgowego w Grodnie — sędzią tegoż sądu okręgowego, dnia 22 marca 1923 r.; Józef Kamiński, podprokurator sądu okręgowego w Kaliszu — podprokuratorem przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 15 marca 1923 r.; Wacław Barcikowski, sędzia śledczy w Płońsku w okręgu sądu okręgowego w Płocku — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 21 marca 1923 r.; Stanisław Mandrecki, aplikant sądu apelacyjnego w Warszawie, delegowany do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Łodzi — podprokuratorem przy tymże sądzie okręgowym, dnia 21 marca 1923 r.; Leon Plejewski, aplikant sądu apelacyjnego w Warszawie, delegowany do pełnienia zastępczo czynności podprokuratora przy sądzie okręgowym w Kaliszu — podprokuratorem przy tymże sądzie okręgowym, dnia 21 marca 1923 r.; Jan Sławiński — sędzią śledczym sądu okręgowego w Płocku z siedzibą w Lipnie, dnia 21 marca 1923 r.; Kazimierz Chołowiecki, zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Nowogródka — sędzią śledczym tegoż sądu okręgowego z siedzibą w Baranowiczach, dnia 23 marca 1923 r.; Jerzy Karwowski, zastępca sędziego śledczego sądu okrę-

gowego w Nowogródku — sędzią śledczym tegoż sądu okręgowego z siedzibą w Nowogródku, dnia 23 marca 1923 r.; Konstanty Wojciechowicz, b. sędzia pokoju II okr. pow. Stołpeckiego — sędzią pokoju nadliczbowym w okręgu sądu okręgowego w Łomży, dnia 21 marca 1923 r.; Konstanty Mazurowski — sędzią pokoju w Janowie w okręgu sądu okręgowego w Lublinie, dnia 27 marca 1923 r.; Tadeusz Czaykowski, Wiktor Michniewicz, Jerzy Ziemiński i Aleksander Zbislawski, st. kanceliści sądu apelacyjnego w Warszawie — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 21 marca 1923 r.; Stanisław Kawłok, Waclaw Tyrchowski i Marja Centnerszwerowa — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 27 marca 1923 r.; Stefan Zembrzuski, adwokat w Siedlcach — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Królewskiej Hucie, dnia 3 marca 1923 r.; dr. Alfons Kościński, adwokat w Krakowie — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Królewskiej Hucie, dnia 21 marca 1923 r.; dr. Fryderyk Janusz, aplikant sądowy w Rzeszowie — sędzią powiatowym w Tarnobrzegu, dnia 15 marca 1923 r.; Stanisław Poliwka, aplikant sądowy w Zmigrodzie — sędzią powiatowym w Leżajsku, dnia 15 marca 1923 r.; dr. Adam Stawarski, aplikant sądowy w Krakowie, sędzią powiatowym w Chrzanowie, dnia 15 marca 1923 r.; Stanisław Ujwary, aplikant sądowy w Pilźnie — sędzią powiatowym w Pilźnie, dnia 15 marca 1923 r.; Józef Kasolik, sędzia powiatowy w Suchej — sędzią zapasowym w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 15 marca 1923 r.; dr. Roman Sichrawa, adwokat w Nowym Sączu — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Środzie, dnia 28 lutego 1923 r.; Franciszek Frydlewicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Poznaniu — podprokuratorem przy sądzie apelacyjnym w Poznaniu, dnia 3 marca 1923 r.; Bronisław Greinert, aplikant sądowy w Lesznie — asesorem sądowym z przydzieleniem do czynności w Prokuraturze w Lesznie dnia 21 marca 1923 r.; Teodor Osten-Sacken, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 21 marca 1923 r.; Zygfryd Smudziński aplikant sądowy w Lesznie — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 21 marca 1923 r.; Stanisław Przysiecki, były adwokat przysięgły w Mińsku Litewskim — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Starogardzie, dnia 15 marca 1923 r.; Roman Paliński, adwokat w Radłowie — sędzią komisoryjnym przy sądzie powiatowym w Kościerzynie, dnia 21 marca 1923 r.; Stefan Szlachcikowski, aplikant sądowy w Świeciu — asesorem sądowym w okręgu sądu apelacyjnego w Toruniu, dnia 21 marca 1923 r.; Jan Władysław Witecki, sędzia pokoju w Janowie — sędzią powiatowym w Starogardzie, dnia 27 marca 1923 r.

Przeniesiony: Jan Klaczak, sędzia powiatowy w Ulanowie — na także stanowisko do sądu powiatowego w Suchej, dnia 15 marca 1923 r.

Unieważniono nominację z dnia 12 lutego 1923 r.: Kurt Aleksandra Klikara — na aplikanta przy sądzie apelacyjnym w Warszawie, dnia 27 marca 1923 r.

Przeniesieni na skutek podania: Konstanty Giedroyć, podprokurator przy sądzie okręgowym w Łodzi — na także stanowisko podprokuratora przy sądzie okręgowym w Pińsku, dnia 27 marca 1923 r.; Klemens Kozłowski, sędzia pokoju w Sławatyczach w okręgu sądu okręgowego w Białej — na także stanowisko sędziego pokoju do Drohiczyzna w okręgu sądu okręgowego w Pińsku, dnia 21 marca 1923 r.; Stanisław Łapkowski, sędzia pokoju VI okr. pow. Pińskiego w okręgu sądu okręgowego w Pińsku — na także stanowisko sędziego pokoju do III okr. pow. Pińskiego z siedzibą w Pińsku, dnia 21 marca 1923 r.; Mieczysław Foksowicz, sędzia pokoju w Klimontowie w okręgu sądu okręgowego w Radomiu — na także sta-

nowisko sędziego pokoju do Łagowa w okręgu tegoż sądu okręgowego, dnia 23 marca 1923 r.

Przeniesiony z urzędu: Anataljusz Zdorowienko, sędzia śledczy we Włocławku — na także stanowisko sędziego śledczego zapasowego w okręgu sądu okręgowego we Włocławku, dnia 21 marca 1923 r.

Delegowany: Bolesław Skowera, zastępca sędziego śledczego w Busku w okręgu sądu okręgowego w Kielcach — do pełnienia zastępczo czynności sędziego śledczego w Kielcach, dnia 27 marca 1923 r.

Zwolnieni na skutek podania: Jan Pietkiewicz, sędzia śledczy III rew. na pow. Grodzieński w okręgu sądu okręgowego w Grodnie, dnia 27 marca 1923 r.; Aleksander Barzycki, sędzia śledczy pow. Pińczowskiego w okręgu sądu okręgowego w Kielcach, dnia 27 marca 1923 r.; Adam Szostek, sędzia śledczy sądu okręgowego w Płocku z siedzibą w Lipnie, dnia 21 marca 1923 r.; Włodzimierz Pierwienow, zastępca sędziego śledczego sądu okręgowego w Kielcach, dnia 21 marca 1923 r.; Stanisław Morawski, sędzia pokoju w Iwaniskach w okręgu sądu okręgowego w Radomiu, dnia 23 marca 1923 r.; Mirosław Lipski i Maciej Łaszczyński, aplikanci w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 21 marca 1923 r.; Kazimierz Florczak, aplikant przy sądzie apelacyjnym w Wilnie, dnia 21 marca 1923 r.; dr. Stanisław Nikolay, sędzia powiatowy w Bydgoszczy na prośbę, dnia 21 marca 1923 r.; Jan Lüllsdorf, sędzia komisoryjny w Kościerzynie, dnia 31 marca 1923 r.

Zwolniony z urzędu: Seweryn Mitkiewicz, zastępca sędziego śledczego na pow. Kosowski w okręgu sądu okręgowego w Grodnie, dnia 21 marca 1923 r.

Zmarł: Teofil Kopyściański, sędzia sądu okręgowego w Kołomyi, dnia 8 lutego 1923 r.

Mianowani: C) W Notarjacie: Stefan Chelwicki, sędzia sądu okręgowego w Zamościu — notariuszem w Grodnie, dnia 27 marca 1923 r.; Roman Kuczamer, podsekretarz sądu okręgowego w Kaliszu — pisarzem hipotecznym w Zduńskiej Woli w okręgu sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 21 marca 1923 r.

Przeniesieni: Błażej Kopacz, notariusz w Radomyślu Wielkim na także stanowisko do Mielca, dnia 15 marca 1923 r.

Przeniesieni na skutek podania: Henryk Piekarski, notariusz w Zdobunowie — na także stanowisko notariusza w Lidzie w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 21 marca 1923 r.; Władysław Kuźmiński, notariusz w Brasławiu — na także stanowisko notariusza do Wilejki w okręgu sądu okręgowego w Wilnie, dnia 21 marca 1923 r.

Zmarł: Lucjan Wiśniakowski, notariusz przy wydziale hipotecznym sądu pokoju w Warszawie, dnia 13 marca 1923 r.

Mianowana: A) W Sądzie Apelacyjnym: Irena Komornicka, kancelistka — starszą kancelistką, dnia 28 marca 1923 r.

Zwolniony: Aleksander Zbislawski, starszy kancelista z dniem 31 marca 1923 r., wobec mianowania go aplikantem.

Mianowani: B) W Sądach Okręgowych: Piotr Leszczyński, sekretarz sądu okręgowego w Siedlcach — sekretarzem w VIII st. służbowym, dnia 2 stycznia 1923 r.; Leon Wara-Wasowski, podsekretarz sądu okręgowego w Łodzi — sekretarzem w VIII st. służbowym, dnia 2 stycznia 1923 r.; Marja Mińska, podsekretarz sądu okręgowego w Warszawie — podsekretarzem w IX st. służbowym, dnia 2 stycznia 1923 r.; Leon Czarnecki, podsekretarz sądu okręgowego w Warszawie — podsekretarzem w IX st.

służbowym, dnia 4 stycznia 1923 r.; Wacław Kalinowski, starszy kancelista sądu okręgowego w Łomży — podsekretarzem w IX st. służbowym, dnia 30 stycznia 1923 r.; Gustaw Oskar Breymeyer, sekretarz sądu okręgowego w Warszawie — sekretarzem w VIII st. służbowym, dnia 16 lutego 1923 r.; Paweł Skarzyński, starszy rachmistrz sądu okręgowego w Mławie — sekretarzem w VIII st. służbowym, dnia 27 lutego 1923 r.; Jan Lobert, podsekretarz sądu okręgowego w Mławie — starszym rachmistrzem w VIII st. służbowym, dnia 27 lutego 1923 r.; Czesław Ryfiński, starszy kancelista sądu okręgowego w Płocku — podsekretarzem w IX st. służbowym, dnia 27 lutego 1923 r.

Zwolniony wskutek podania: Jan Oraczewski, podsekretarz sądu okręgowego w Siedlcach, z dniem 1 kwietnia 1923 r.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Adam Lardemer z siedzibą w Krakowie,
- „ Paweł Zielonka z siedzibą w Rozwadowie,
- „ Józef Liwo z siedzibą w Rzeszowie.

Zgłosił zamiar przesiedlenia się:

- Dr. H. Rosenman adwokat z Tarnowa do Radłowa, substytutem jego ustanowiony został Dr. Juljusz Schornstein, adwokat w Tarnowie.

Przesiedlili się:

- Dr. Aleksander Austern z Krakowa do Jasła,
- „ Józef Pflaster z Radomyśla Wielkiego do Mielca.

Zmarli:

- Dr. Albert Goldfinger, substytutem jego ustanowiony został Dr. Emil Rozenfeld, adwokat w Krakowie,
- Dr. Zygmunt Głębocki w Limanowej, substytutem jego ustanowiony został adw. Dr. Wincenty Kwieciński w Limanowej.

W Okręgu Izby Adwokackiej we Lwowie.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Karol Halstuch z siedzibą w Śniatynie,
- „ Mojżesz Lustig z siedzibą we Lwowie,
- „ Józef Rauch z siedzibą w Gwodzcu,
- „ Grzegorz Steciuk z siedzibą w Podhajcach.

Zgłosili zamiar przesiedlenia się:

- Dr. Maks Silber ze Lwowa do Kulikowa,
- „ Jakób Wolf z Wiśniowczyka do Grzymałowa,
- „ Berl Horowitz ze Lwowa do Janowa,
- Karol Szypajło ze Stanisławowa do Peczeniżyna.

Przesiedlił się:

- Dr. Juljan Dawidowicz z Kozowej do Brzeżan.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Poznaniu.

Wpisani na listę adwokatów:

- Dr. Witold Celichowski z siedzibą w Poznaniu,
- Jan Florjan Nikisch z siedzibą w Lesznie.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Cieszynie.

Wpisany na listę adwokatów:

- Dr. Samuel Schneider z siedzibą w Bielsku.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

- Herman Danziger z siedzibą w Katowicach,
- Dr. Nikazy Dudzik z siedzibą w Katowicach,
- Marcin Ehrlich z siedzibą w Katowicach,
- Dr. Kurt Englisch z siedzibą w Katowicach,
- Dr. Brunon Freund z siedzibą w Katowicach,
- Paweł Gerber z siedzibą w Katowicach,
- Stanisław Kobylński z siedzibą w Katowicach,
- Jan Loebinger z siedzibą w Katowicach,
- Maksymiljan Proskauer z siedzibą w Katowicach,
- Antoni Rostek z siedzibą w Katowicach,
- Dr. Ernest Tichauer z siedzibą w Katowicach,
- Dr. Walter Tomalla z siedzibą w Katowicach,
- Salo Kosterlitz z siedzibą w Królewskiej Hucie,
- Erich Schlesinger z siedzibą w Królewskiej Hucie,
- Engelbert Schoekiel z siedzibą w Królewskiej Hucie,
- Brunon Kudera z siedzibą w Mysłowicach,
- Felicjan Mierzejewski z siedzibą w Mysłowicach,
- Dr. Robert Bering z siedzibą w Rybniku,
- Dr. Karol Ogórek, z siedzibą w Rybniku,
- Dr. Marjan Rożański z siedzibą w Rybniku,
- Paweł Radwański z siedzibą w Pszczynie,
- Gustaw Siehr z siedzibą w Pszczynie,

Dr. Paweł Borner z siedzibą w Tarn. Górach,
Karol Preiss z siedzibą w Tarn. Górach,
Jerzy Czabański z siedzibą w Mikołowie,
Jerzy Pawlik z siedzibą w Mikołowie,
Jerzy Hauraths z siedzibą w Wodzisławiu.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Samborze.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Adolf Berstein z siedzibą Turce n/Str.,
„ Aleksander Martynowicz z siedzibą w Drohobyczu,
„ Salomon Bergstein z siedzibą w Komarnie,
„ Ernest Biberstein z siedzibą w Drohobyczu,
„ Józef Nagelberg z siedzibą w Komarnie.

K O N K U R S :

W sądzie apelacyjnym we Lwowie opróżniła się posada praktykanta rachunkowego, z wynagrodzeniem równym uposażeniu XI stopnia służbowego. Podania kompetencyjne należy wnosić do prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie najdalej do 30 kwietnia 1923 r.

Do uzyskania tej posady wymaganem jest ukończenie wyższego gimnazjum lub wyższej szkoły realnej oraz wykazanie się ze złożenia egzaminu dojrzałości z dodatnim wynikiem, do osiągnięcia zaś stałej posady urzędnika rachunkowego wymaganem jest nadto złożenie do roku egzaminu z rachunkowości państwowej.

S P R O S T O W A N I E :

W № 6 Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości w Okólniku № 666/G. S./23 w ostatnim wierszu ustępu 1-go punktu III zamiast słowa: „15-owy” powinno być: „15⁰/₀-owy”.